

Bilag 56.

INDUSTRIRÅDET

Den 24. marts 1971.

I tilslutning til de bemærkninger, der blev udvekslet under Industrirådets foretræde for Udvalget i går, anføres nedenstående en række yderligere betragtninger baseret på industrivirksomhedernes henvendelser til Rådet i de sidste dage.

Rådet går ud fra, at Folketingsudvalget i overensstemmelse med det af regeringen klart givne tilsagn om en grundig behandling af lovforslaget også tager disse betragtninger med i billedet. Rådet anmoder om, at der uanset politiske bindinger under alle omstændigheder må blive taget hensyn til og foretaget korrigeringer, hvor Rådet i løbet af i går og i dag har påpeget klare urimeligheder. Monopoltilsynets administration er erfaringsmæssigt stærkt bundet af loven, betænkningen og de svar, handelsministeren uimodsagt giver på Udvalgets spørgsmål.

Ad §§ 5, 7 og 11.

I forbindelse med at lovforslaget sætter den frie konkurrence ud af spillet, overlader det til Monopoltilsynet efter delvis lidet klare kriterier at skulle administrere de enkelte virksomheders tilladte lønstigninger. Det er den almindelige opfattelse i industrien, at virksomhederne vil få overordentlig svært ved blot med en rimelig margin at kunne finde ud af kalkulationsreglerne i § 5, og det vil i hvert fald kræve en betydelig arbejdskraft, som der simpelthen ikke er mulighed for at fremskaffe — og den ville vel ikke engang blive tilladt indregnet i priserne.

Monopoltilsynet vil blive stillet over for en stormflod af spørgsmål, afgørelser og ansøgninger, og der vil opstå langvarige forsinkelser med ekspeditionerne. Monopoltilsynet vil hverken gennem lovforslagets etablerede målsætning — prisstabilisering

— have nogen tilskyndelse til eller på grund af manglende arbejdskraft have mulighed for at fremme sagerne med den hurtighed, som i hvert fald måtte kræves, når man vil administrere priserne for hele erhvervslivet.

En sådan hurtigheds nødvendighed anerkendte monopollovens § 24 ved i stk. 2 at fastslå, at meddelelse om Monopoltilsynets afgørelse skulle gives inden 8 dage efter anmeldelse af den ønskede prisforhøjelse. Det turde være åbenbart, at der vil være et behov for en tilsvarende bestemmelse i det nye prislovforslag, hvis man skulle insistere på dets gennemførelse.

Tilsvarende problemer vil efter alt at dømmе opstå i relation til indbringning af Monopoltilsynets afgørelser for Monopolankenævnet.

Ad § 5, stk. 1.

Både i forbindelse med prisstoplovens forberedelse og under dens gyldighedsperiode samt i de sidste to dage er Industrirådet blevet præsenteret for en meget lang række tilfælde, hvor virksomheder har sendt nye prislister ud en eller flere gange og er blevet forhindret i at realisere dem som følge af de gentagne gange indførte nye prislove. Disse virksomheder, der har opereret på ganske sædvanlig vis, er herved sat i klemme, og deres muligheder for at opnå en rimelig selvfinansiering og nyinvestering er i særlig grad forringet eller forhindret.

Under Industrirådets foretræde forespurgte fru Lis Groes, om Rådet kunne give eksempler på, at virksomhederne blev stillet ulige for loven. Eksemplerne er utallige, og det fremhæves påny, at dækningen for en meget lang række direkte og indirekte omkostningsstigninger i de sidste par år er blevet forhindret i meget forskelligt omfang. Lovgivningsmagten må åbenbart gå ud fra, at erhvervslivet har uindskrænkede ressour-